

Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenmeye Hazırbulunuşluk, Memnuniyet ve Akademik Başarı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sibel ÖZTÜRK DEMİR^{1*}, Esra EREN²

Öz

Bu araştırmanın amacı İngilizce I dersini alan ön lisans öğrencilerinin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşluk, memnuniyet ve akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırma karma yöntem desenlerinden açılımlı sıralı desen ile yürütülmüştür. Araştırmada öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye yönelik genel hazırbulunuşluk ve memnuniyet düzeylerinin yüksek, akademik başarılarının iyi düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile memnuniyetleri arasında pozitif yönlü ve oldukça yüksek bir düzeyde ilişki bulunmuştur. Bununla birlikte öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşlukları ve memnuniyetleri ile akademik başarıları arasında anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir. Öğrenciler çevrim içi öğrenme ortamıyla ilgili genel olarak olumlu görüşlere sahiptir. Ders materyallerine kolay ve rahat bir şekilde erişebilmenin yanında öğretim elemanının kullandığı öğretim yöntemleri ile ölçme ve değerlendirme teknikleri öğrencilerin memnuniyetlerini arttıran bazı faktörlerdir.

Anahtar Kelimeler: Çevrim içi öğrenme, hazırbulunuşluk, memnuniyet, akademik başarı

The Investigation of Relationship Among Students' Online Learning Readiness, Satisfaction and Academic Achievement Levels

Abstract

The target of this study is to investigate the relationship among associate degree students' online learning readiness, satisfaction and academic achievement levels taking English I course. The study was conducted with the exploratory sequential design, one of the mixed method research designs. In the study, it was deduced that students' online learning readiness and satisfaction levels were high in the overall scale and their academic achievement was at a good level. Moreover, a very strong positive correlation was found between students' readiness and satisfaction. Yet, no significant correlation was found between students' readiness and academic achievement, and their satisfaction and academic achievement. Students generally had positive opinions about online learning environment. In addition to being able to access course materials easily and comfortably, the teaching methods and assessment and evaluation techniques used by the lecturer were some factors that increase students' satisfaction.

Key Words: Online learning, readiness, satisfaction, academic achievement

^{1*}Corresponding Author: Öğr. Gör., Nişantaşı Üniversitesi, İstanbul, Türkiye, e-mail: sibel.demir@nisantasi.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8820-8281.

² Doç. Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir, Türkiye, e-mail: eeren@ogu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5949-0516.

Giriş

COVID-19 pandemisi eğitim alanında küresel bağlamda bir krize sebebiyet vermiştir. Çok sayıda ülke okullarda ve üniversitelerde geçici süreyle eğitim ve öğretim faaliyetlerine ara vermek zorunda kalmıştır (Emin, 2020). Türkiye’de ilk olarak tüm yükseköğretim kurumlarında 16 Mart 2020 tarihinden başlayarak üç hafta süreyle eğitim ve öğretim faaliyetlerine ara verilmiştir (Yükseköğretim Kurumu [YÖK], 2020a). 23 Mart 2020 tarihi itibarıyla de derslerin uzaktan yürütülmesi kararlaştırılmıştır ve dersler çevrim içi öğrenme ortamına taşınmıştır (YÖK, 2020b). Bu dönemde yürütülen öğretim faaliyetleri “acil uzaktan öğretim” ya da “acil durum uzaktan öğretim” olarak adlandırılmaktadır (Yükseköğretim Kalite Kurulu [YÖKAK], 2020a). Acil uzaktan öğretim faaliyetlerinin çevrim içi öğrenme ortamına uyum sağlayacak şekilde düzenlenmesi eğitim kurumlarının yönetiminden eğitimcilere, öğretim içeriğinden öğretim yöntemlerine her anlamda hazırbulunuşluğu gerekli kılmaktadır ve ciddi bir hazırlık süreci gerektirmektedir (Kıranlı-Güngör, 2021). Fakat COVID-19 pandemisiyle birçok ülkede eğitimin sürekliliğini sağlayabilmek bağlamında eğitim kurumlarının, eğitimcilerin ve öğrencilerin hazırlıksız olduğu görülmüştür (Bıyıklı & Özgür, 2021; Bozkurt & Sharma, 2020; Sangster ve diğerleri, 2020; Sezgin, 2021). Bununla birlikte öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamında başarılı olmaya hazır olup olmadıkları da sorgulanması gereken konular arasındadır (Alipio, 2020). Çevrim içi öğrenmenin akademik başarı sağlayıp sağlayamayacağını tespit edebilmek bağlamında öğrencilerin memnuniyetleri ile motivasyonlarının incelenmesi önem arz etmektedir. COVID-19 pandemisi, bu geçişe hazır olmamalarına rağmen, eğitim kurumlarını çevrim içi öğrenmeye yönelmiştir. Bu ani geçiş, öğrenmenin niteliği ile öğrenci memnuniyeti hakkında tartışma başlatmıştır (Baber, 2020). Dolayısıyla öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyetleri de sorgulanması gereken bir diğer konu olmuştur.

COVID-19 salgını sırasında öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluklarını (Allam ve diğerleri, 2020; Dorsah, 2021; Rafique ve diğerleri, 2021; Türkmen ve diğerleri, 2020; Uyar & Karakuyu, 2020) ve memnuniyetlerini (Atasoy ve diğerleri, 2020; Bawaneh, 2021; Buluk & Eşitti, 2020; Malkawi ve diğerleri, 2021; Osmani, 2021; Tuysuz & Ugulu, 2021) inceleyen çeşitli araştırmalar mevcuttur. Fakat öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşluklarını, memnuniyetlerini ve akademik başarılarını birlikte inceleyen az sayıda araştırmaya ulaşılmıştır (Wei & Chou, 2020; Yavuzalp & Bahcivan, 2021). COVID-19 salgınından sonra yükseköğretimde çevrim içi öğrenmenin yaygınlaşmasının daha da hızlanacağı düşünülmektedir (Daniel, 2020). Çevrim içi öğrenme ortamında yürütülen derslerin sayısının yaygınlaşması da konu hakkında daha çok araştırma yürütülmesine ihtiyaç duyulduğunu ortaya çıkarmaktadır. Bu bağlamda araştırmanın literatüre ışık tutacağı varsayılmaktadır.

COVID-19 pandemisi sonrasında “salgının sadece sağlık sistemini değil, yaşamın bütün boyutlarını etkileyeceği”, “salgın sonrasında hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı” ve “yeni normallerle yaşamaya devam edileceği” şeklinde üç ana öngörüden bahsedilmektedir (Karakaş, 2020, s. 545). Diğer bir deyişle, araştırmacılar tarafından pandemi sonrasında dünyada olup bitenlerin yeni bir dünya düzeni yaratacağı ifade edilmektedir (Bozkurt, 2020; Duran, 2021). Aynı şekilde öğretim faaliyetlerinin de “eskisi gibi olmayacağı” belirtilerek yükseköğretim kurumlarının çevrim içi öğrenmeyi kucaklaması ve tüm eğitim kurumları ile bireylerin “yeni normale” hazırlanmasının gerektiği vurgulanmaktadır (Erkut, 2020, s. 129). Uzaktan öğretimin salgından sonra da “yükseköğretimin tam kalbinde” olacağı düşünülmektedir (YÖKAK, 2020b). Üstelik daha yeni bir adlandırma ile “dijital öğrenmenin”, ikincil bir seçenek olmasından ziyade “ana öğrenme yapısına” dönüşebileceği varsayılmaktadır (Telli-Yamamoto & Altun, 2020, s. 32-33). Dijitalleşme süreciyle birlikte “Y ve Z kuşaklarının karması” olan yeni becerilere sahip bir “Covid kuşağının” ortaya çıkmasının da olası gelişmelerden biri olabileceği dile getirilmektedir (Karakaş, 2020, s. 566). Dolayısıyla yeni normalde eğitim kurumlarının, eğitimcilerin ve öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye

hazır olmaları eğitimin niteliğinin ve öğrencilerin memnuniyetleri ile akademik başarılarının artırılması yönünden önem arz etmektedir.

Bu araştırmanın amacı, İngilizce I dersini alan öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşluk, memnuniyet ve akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda araştırma soruları şu şekilde belirlenmiştir:

- Öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri nedir?
- Öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyet düzeyleri nedir?
- Öğrencilerin İngilizce I dersinde akademik başarı düzeyleri nedir?
- Öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşluk ile memnuniyet düzeyleri arasında bir ilişki var mıdır?
- Öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri ile İngilizce I dersi akademik başarıları arasında bir ilişki var mıdır?
- Öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyet düzeyleri ile İngilizce I dersi akademik başarıları arasında bir ilişki var mıdır?
- Öğrencilerinin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik görüşleri nelerdir?

Yöntem

Araştırma Modeli

Araştırma karma yöntem desenlerinden “açıklayıcı desen” olarak da adlandırılan “açımlayıcı sıralı desen modeli” ile yürütülmüştür. Söz konusu model “ilk olarak nicel verilerin toplanması ve çözümlenmesi, daha sonra nitel verilerin toplanması ve çözümlenmesi, son olarak ilgili sonuçların yorumlanması” şeklinde üç aşamadan oluşmaktadır (Creswell & Plano Clark, 2015, s. 79).

Araştırmanın ilk aşamasında değişkenler arası ilişkiler incelendiğinden ötürü “ilişkisel tarama modeli” kullanılmıştır (Büyüköztürk ve diğerleri, 2020, s. 191). Araştırmanın ikinci aşamasını oluşturan nitel veriler toplanırken “olgu bilim (fenomenoloji)” yaklaşımı tercih edilmiştir. Bu araştırmada öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamında hazırbulunuşluklarının, memnuniyetlerinin ve akademik başarılarının artırılmasına yönelik görüşlerine başvurulduğundan diğer bir deyişle kendi bakış açılarından deneyimleri betimlenmeye çalışıldığından dolayı olgu bilim deseni kullanılmıştır (Ersoy, 2019).

Çalışma Grubu

Araştırmanın örneklemini (birinci aşamada) bir vakıf üniversitesinin meslek yüksekokulunda öğrenim gören İngilizce I dersini alan 505 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmacının meslek yüksekokulunda İngilizce I derslerini yürütüyor olmasından dolayı “uygun örnekleme tekniği” (Büyüköztürk ve diğerleri, 2020) tercih edilmiştir. Araştırmanın ikinci aşamasında ise amaçlı örnekleme yöntemlerinden “ölçüt örnekleme” (Yıldırım & Şimşek, 2018) ile katılımcılar belirlenmiştir. Katılımcılar İngilizce I dersini alan 13 gönüllü bölüm temsilcisinden oluşmaktadır. Tablo 1’de çalışma grubuna ilişkin demografik bilgiler gösterilmiştir.

Tablo 1. Çalışma Grubuna İlişkin Demografik Bilgiler

Değişken	Grup	f	%
Cinsiyet	Kadın	320	63.4
	Erkek	185	36.6
Yaş	18-21	428	84.8
	22 ve üstü	77	15.2
	Toplam	505	100

Tablo 1'e göre çalışma grubunu oluşturan öğrencilerin "%63.4'ü kadın", "%36.6'sı erkektir". Öğrencilerin %84.8'i "18-21", %15.2'si ise "22 ve üstü" yaş aralığındadır. Öğrenciler birinci sınıfta öğrenim gördüklerinden ötürü çoğunluğu "18-21" yaş aralığındadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın birinci aşamasında veri toplama araçları olarak "Kişisel Bilgi Formları" ile "Üniversite Öğrencilerinin E-öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Ölçeği" ve "E-öğrenme Sürecine İlişkin Memnuniyet Ölçeği" kullanılmıştır. Öğrencilerin akademik başarılarını değerlendirebilmek bağlamında dönem sonunda İngilizce I dersi notları kullanılmıştır.

"Üniversite Öğrencilerinin E-öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Ölçeği" Demir (2015) tarafından geliştirilmiş, yedili Likert tipi bir ölçektir. Maddeleri "Bana Hiç Uygun Değil" (bir) ile "Bana Tamamen Uygun" (yedi) arasında derecelendirilmiştir. Ölçek 33 madde ve altı alt boyut içermektedir. Cronbach Alfa katsayısı ölçeğin geneli için 0.92 olarak belirlenmiştir. Ölçek alt boyutlarına göre "Bilgisayar Öz-yeterliği" 0.84, "İnternet Öz-yeterliği" 0.85, "Çevrim içi İletişim Öz-yeterliği" 0.84, "Kendi Kendine Öğrenme" 0.88, "Öğrenen Kontrolü" 0.91, "E-öğrenmeye Yönelik Motivasyon" için 0.95 bulunmuştur. Bu çalışmada Cronbach Alfa katsayısı ölçeğin geneli için 0.95, alt boyutlarına göre "Bilgisayar Öz-yeterliği" 0.90, "İnternet Öz-yeterliği" 0.92, "Çevrim içi İletişim Öz-yeterliği" 0.90, "Kendi Kendine Öğrenme" 0.94, "Öğrenen Kontrolü" 0.93 ve "E-öğrenmeye Yönelik Motivasyon" için 0.93 olarak belirlenmiştir.

"E-öğrenme Sürecine İlişkin Memnuniyet Ölçeği" Gülbahar (2012) tarafından geliştirilmiş, beşli Likert tipi bir ölçektir. Maddeleri "Hemen Hemen Hiçbir Zaman" (bir) ile "Hemen Hemen Her Zaman" (beş) olmak üzere derecelendirilmiştir. Ölçek 29 madde ve dört alt boyut içermektedir. Cronbach katsayısı ölçeğin geneli için 0.97 olarak belirlenmiştir. Ölçek alt boyutlarına göre "İletim ve Kullanışlılık" 0.91, "Öğretim Süreci" 0.93, "Öğretim İçeriği" 0.94, "Etkileşim ve Değerlendirme" için 0.96 bulunmuştur. Bu çalışmada Cronbach Alfa katsayısı ölçeğin geneli için 0.96, alt boyutlarına göre "İletim ve Kullanışlılık" 0.90, "Öğretim Süreci" 0.92, "Öğretim İçeriği" 0.92 ve "Etkileşim ve Değerlendirme" için 0.94 olarak belirlenmiştir.

Öğrencilerin akademik başarıları "dörtlülük not sistemi" kapsamında dönem sonu harf notlarına göre belirlenmiştir. Öğrencilerin 2020-2021 güz dönemi vize ve final sınavlarının her biri çevrim içi ortamda, 25 sorudan oluşan çoktan seçmeli test şeklinde uygulanmıştır. Hem vize hem de final sınav soruları hazırlanırken ders kitabının basıldığı yayınevinin Yabancı Diller Koordinatörlüğü ile paylaşmış olduğu başarı testlerinden faydalanılmıştır. Öğrencilerin akademik başarı puanları hesaplanırken vize sınav puanlarının %40'ı, final sınav puanlarının ise %60'ı hesaplanmıştır.

Araştırmanın ikinci aşamasında "yarı yapılandırılmış görüşme formu" kullanılmıştır. Bu form nicel verilerin ortaya koyduğu bulgular göz önünde bulundurularak araştırmacı tarafından hazırlanmıştır ve beş açık uçlu soru içermektedir. İlk soruda dört, diğer sorularda ikişer alt soru olmak üzere toplam on iki alt soru yer almaktadır. Söz konusu veri toplama aracında "İngilizce I dersinin çevrim içi ortamda yapılması hakkında ne düşünüyorsunuz?", "Çevrim içi ortamda verilen İngilizce I dersinde öğretim elemanı ile sohbet, forum vb. aracılığıyla iletişim kurma konusunda ne düşünüyorsunuz?" ve "Çevrim içi ortamda yapılan İngilizce I dersinde başarıya etki eden faktörlerle ilgili ne düşünüyorsunuz?" şeklinde açık uçlu sorular bulunmaktadır.

Veri Toplama Süreci

Veriler 2020-2021 eğitim-öğretim yılı güz döneminde araştırmacı tarafından öğrencilere kişisel bilgi formları, veri toplama araçları kısmında belirtilen iki ölçek ve yarı yapılandırılmış görüşme formunun çevrim içi ortamda uygulanması yoluyla elde edilmiştir. Kişisel bilgi formları sekiz sorudan oluşmakta olup ilki "Üniversite Öğrencilerinin E-öğrenmeye Hazır Bulunuşluk Ölçeği" ile

birlikte dönem başında diğeri ise “E-öğrenme Sürecine İlişkin Memnuniyet Ölçeği” ile birlikte dönem sonunda uygulanmıştır. Öğrencilerin İngilizce I dersi harf notları üniversite tarafından kullanılan Öğrenci Bilgi Sisteminden (OBIS) çekilmiştir. Son olarak, salgın sebebiyle yarı yapılandırılmış görüşme formundaki sorulara yanıtlar dönem sonunda e-posta ve Google Formlar aracılığıyla bölüm temsilcilerine onayları doğrultusunda gönderilerek alınmıştır. Görüşme formundaki soruları yanıtlayan gönüllü öğrenciler “Ö1, Ö2, Ö3...” olarak kodlanmıştır.

Veri Analizi

Araştırmanın ilk aşamasını oluşturan nicel veriler çözümlenirken IBM SPSS Statistics 25.0 paket programı kullanılmıştır. Öncelikle verilerin varsayımsal ölçütleri karşılama durumuna bakılmıştır ve bütün maddeler için sıklık tablosu oluşturularak eksik veriler analizlere başlamadan önce çıkarılmıştır. Müteakiben verilerin normal dağılım sergileyip sergilemediği değerlendirilmiştir ve “saplı kutu grafikleri” ile “uç değerler” saptanmıştır. Bununla birlikte bütün maddelerin Z puanlarının “-3 ile +3” arasında değer alıp almadığı kontrol edilmiştir. Z puanları bu sınırların dışında olan veriler “uç değer” sayılmıştır (Çokluk, Şekercioğlu & Büyüköztürk, 2021) ve altı uç değer veri setinden çıkarılmıştır. Buna göre araştırmanın örneklemini (birinci aşamada) İngilizce I dersini alan 505 öğrenci oluşturmuştur.

Araştırmada hazırbulunuşluğa ilişkin verilerin “çarpıklık katsayısı -.75”, “basıklık katsayısı .10” olarak belirlenmiştir. Memnuniyete ilişkin verilerin “çarpıklık katsayısı -.74”, “basıklık katsayısı .03” olarak hesaplanmıştır. Son olarak, akademik başarıya ilişkin verilerin “çarpıklık katsayısı -.32”, “basıklık katsayısı -1.37” olarak tespit edilmiştir. Bu katsayılar normallik varsayımı için kabul edilebilir sınırlar arasında yer aldığından dolayı (Tabachnik & Fidell, 2012), verilerin analizinde parametrik teknikler tercih edilmiştir. Frekans, yüzde, ortalama ve standart sapma gibi betimsel istatistikler kullanılmıştır. İlişkileri incelemeyebilmek bağlamında “Pearson Momentler Çarpım Korelasyon Katsayısı” hesaplanmıştır.

Öğrencilerin ölçek geneli ile alt boyutlarında aldıkları ortalama puana göre çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin tespit edilmesinde yedili Likert ölçeği beş grupta oranlanarak “artış değeri” hesaplanmıştır. “1-2.20” arası “çok düşük”, “2.21-3.40” arası “düşük”, “3.41-4.60” arası “orta”, “4.61-5.80” arası “yüksek”, “5.81-7.00” arası “çok yüksek” düzeyde olarak tespit edilmiştir. Çevrim içi öğrenmeye ilişkin memnuniyetlerinin değerlendirilmesinde ise beşli Likert ölçeği beş grupta oranlanarak “artış değeri” hesaplanmıştır. “1.00-1.80 arası “çok düşük”, “1.81-2.60” arası “düşük”, “2.61-3.40” arası “orta”, “3.41-4.20” arası “yüksek”, “4.21-5.00” arası “çok yüksek” düzey olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamında akademik başarılarının değerlendirilmesinde kullanılan aritmetik ortalama aralığı belirlenirken, öğrencilerin harf notları dörtlük sisteme dönüştürülmüştür. Bu bağlamda “4-Pekiyi”, “3.50-İyi-Pekiyi”, “3-İyi”, “2.50-Orta-İyi”, “2-Orta”, “1.50-Orta-Geçer”, “1-Geçer” ve “0-Başarısız” olarak değerlendirilmiştir.

Öğrencilerin hazırbulunuşlukları ile memnuniyetleri, hazırbulunuşlukları ile akademik başarıları ve memnuniyetleri ile akademik başarıları arasındaki ilişkiyi incelemeye yönelik “Pearson Momentler Çarpım Korelasyon Katsayısı” ilişki büyüklüğü hesaplanırken, “0.00-0.25” arası “çok zayıf”, “0.26-0.49” arası “zayıf”, “0.50-0.69” arası “orta”, “0.70-0.89” arası “yüksek”, “0.90-1.00” arası “çok yüksek” olarak değerlendirilmiştir (Sungur, 2016, s. 117).

Araştırmanın ikinci aşamasını oluşturan nitel veriler “betimsel analiz tekniği” ile çözümlenmiştir. Öğrencilerin sorulara verdiği yanıtlar, daha önceden oluşturulan temalara göre tanımlanmış ve yorumlanmıştır (Yıldırım & Şimşek, 2018, s. 240). Verilerin geçerliği kapsamında “Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi” ile “Eğitim Bilimleri” Bölümlerinden üç uzman görüşüne başvurulmuştur. Verilerin güvenilirliği kapsamında ise bu çalışmayı yürüten iki araştırmacı ve bir uzman tarafından kodlamalar yapılarak “uyuşum yüzdesi” (Miles & Huberman, 1994)

hesaplanmıştır ve “1. soruda %92”, “2. soruda %88”, “3. soruda %86”, “4. soruda %91” ve son olarak “5. soruda %88” olarak tespit edilmiştir.

İşlem

Bu araştırmada Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu’ndan, 30.09.2020 tarihli “Olumlu” Karar Belgesi alınmıştır.

Bulgular

Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenmeye Hazırbulunuşluk Düzeyleri

Araştırmada ilk olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri incelenmiştir. Analiz sonuçları Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2. Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenmeye Hazırbulunuşluk Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Ölçek geneli ve alt faktörleri	En düşük puan	En yüksek puan	\bar{x}	ss	\bar{x}/k
Ölçek geneli	52	231	167.61	39.09	5.07
“Bilgisayar öz-yeterliği”	5	35	23.45	8.30	4.69
“İnternet öz-yeterliği”	4	28	24.79	5.44	6.19
“Çevrim içi iletişim öz-yeterliği”	5	35	27.11	7.77	5.42
“Kendi kendine öğrenme”	8	56	43.99	11.32	5.49
“Öğrenen kontrolü”	4	28	22.63	5.96	5.65
“E-öğrenmeye yönelik motivasyon”	7	49	25.62	12.70	3.66

Tablo 2’ye göre öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin ölçek genelinde yüksek olduğu ($\bar{x}/k=5.07$) tespit edilmiştir. Alt faktörlere göre analiz edildiğinde öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeylerinin “internet öz-yeterliği” faktöründe çok yüksek, “bilgisayar öz-yeterliği”, “çevrim içi iletişim öz-yeterliği”, “kendi kendine öğrenme” ve “öğrenen kontrolü” alt faktörlerinde yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. “E-öğrenmeye yönelik motivasyon” faktöründe ise orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir.

Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenme Ortamına Yönelik Memnuniyet Düzeyleri

Araştırmada ikinci olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyet düzeyleri incelenmiştir. Analiz sonuçları Tablo 3’te gösterilmiştir.

Tablo 3. Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenme Ortamına Yönelik Memnuniyet Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Ölçek geneli ve alt faktörleri	En düşük puan	En yüksek puan	\bar{x}	ss	\bar{x}/k
Ölçek geneli	42	145	116.68	22.76	4.02
“İletim ve kullanılabilirlik”	9	35	28.83	5.72	4.11
“Öğretim süreci”	10	40	32.07	6.97	4.00
“Öğretim içeriği”	4	20	16.64	3.51	4.16
“Etkileşim ve değerlendirme”	10	50	39.12	9.20	3.91

Tablo 3’e göre öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyet düzeylerinin ölçek genelinde yüksek olduğu ($\bar{x}/k=4.02$) belirlenmiştir. Alt faktörlere göre incelendiğinde “iletim ve kullanılabilirlik”, “öğretim süreci”, “öğretim içeriği” ve “etkileşim ve değerlendirme” olmak üzere tüm alt faktörlerde öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına ilişkin memnuniyet düzeylerinin yüksek olduğu görülmektedir.

Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenme Ortamında Akademik Başarı Düzeyleri

Araştırmada üçüncü olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamında akademik başarı düzeyleri incelenmiştir. Analiz sonuçları Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenme Ortamında Akademik Başarı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Değişken	Harf notu	f	%	\bar{x}/k	ss
Akademik başarı	AA	179	35.4	3.20	.74
	BA	89	17.6		
	BB	67	13.3		
	CB	97	19.2		
	CC	73	14.5		
	Toplam	505	100		

Tablo 4'e göre öğrencilerin %35.4'ünün harf notu AA, %17.6'sının BA, %13.3'nün BB, %19.2'sinin CB ve %14.5'nin CC'dir. CC'nin altında harf notu bulunmamaktadır. Öğrencilerin akademik başarılarının iyi düzeyde ($\bar{x}/k= 3.20$) olduğu belirlenmiştir.

Öğrencilerin Çevrim İçi Ortamda Öğrenmeye Hazırbulunuşlukları ile Memnuniyetleri Arasındaki İlişki

Araştırmada dördüncü olarak öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile memnuniyetleri arasındaki ilişki araştırılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 5'te sunulmuştur.

Tablo 5. Öğrencilerin Çevrim İçi Ortamda Öğrenmeye Hazırbulunuşlukları ile Memnuniyetleri Arasındaki İlişki

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1. Hazır bulunuşluk ölçeği geneli	1	.73**	.73*	.81*	.84*	.80*	.65*	.99*	.83*	.91*	.84*	.92*
2. "Bilgisayar öz-yeterliliği"		1	.59*	.62*	.46*	.48*	.31*	.72*	.65*	.65*	.63*	.65*
3. "İnternet öz-yeterliliği"			1	.70*	.59*	.62*	.18*	.72*	.65*	.65*	.63*	.64*
4. "Çevrim içi iletişim öz-yeterliliği"				1	.61*	.61*	.35*	.81*	.69*	.74*	.68*	.75*
5. "Kendi kendine öğrenme"					1	.78*	.40*	.84*	.70*	.78*	.71*	.77*
6. "Öğrenen kontrolü"						1	.34*	.80*	.68*	.74*	.67*	.73*
7. "E- öğrenme sürecine yönelik motivasyon"							1	.65*	.49*	.60*	.54*	.63*
8. Memnuniyet ölçeği geneli								1	.84*	.91*	.85*	.92*
9. "İletim ve kullanılabilirlik"									1	.70*	.70*	.65*

10. "Öğretim süreci"	1	.73*	.79*
11. "Öğretim içeriği"		1	.74*
12. "Etkileşim ve değerlendirme"			1

** $p < .01$

Tablo 5'te görüldüğü gibi öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile memnuniyetleri arasında "pozitif yönlü ve oldukça yüksek bir düzeyde" ilişki bulunmaktadır ($r=.99$; $p<.01$). Öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile "e-öğrenme sürecine ilişkin memnuniyet ölçeği" alt faktörleri arasındaki ilişkiye bakıldığında öğrencilerin hazırbulunuşlukları ile "iletim ve kullanılabilirlik" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve yüksek düzeyde bir ilişki" olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($r=.83$; $p<.01$). Öğrencilerin hazırbulunuşlukları ile "öğretim süreci" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve yüksek bir düzeyde ilişki" olduğu ($r=.84$; $p<.01$) görülürken öğrencilerin hazırbulunuşlukları ile "öğretim içeriği" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve oldukça yüksek bir düzeyde ilişki" olduğu saptanmıştır ($r=.91$; $p<.01$). Son olarak öğrencilerin hazırbulunuşlukları ile "etkileşim ve değerlendirme" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve oldukça yüksek bir düzeyde ilişki" bulunmuştur ($r=.92$; $p<.01$).

Öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyetleri ile "e-öğrenmeye hazır bulunuşluk ölçeği" alt faktörleri arasındaki ilişkiye bakıldığında, öğrencilerin memnuniyetleri ile "bilgisayar öz-yeterliliği" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve yüksek düzeyde ilişki" saptanmıştır ($r=.72$; $p<.01$). Öğrencilerin memnuniyetleri ile "internet öz-yeterliliği" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve yüksek düzeyde ilişki" olduğu ($r=.725$; $p<.01$), öğrencilerin memnuniyetleri ile "çevrim içi iletişim öz-yeterliliği" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve yüksek düzeyde ilişki" olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($r=.81$; $p<.01$). Benzer şekilde öğrencilerin memnuniyetleri ile "kendi kendine öğrenme" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve yüksek düzeyde ilişki" olduğu ($r=.841$; $p<.01$) ve öğrencilerin memnuniyetleri ile "öğrenen kontrolü" alt faktörü arasında "pozitif yönlü yüksek bir düzeyde ilişki" olduğu saptanmıştır ($r=.80$; $p<.01$). Son olarak öğrencilerin memnuniyetleri ile "e-öğrenmeye yönelik motivasyon" alt faktörü arasında "pozitif yönlü ve orta bir düzeyde ilişki" bulunmuştur ($r=.65$; $p<.01$).

Öğrencilerin Çevrim İçi Ortamda Öğrenmeye Hazırbulunuşlukları ile Akademik Başarıları Arasındaki İlişki

Araştırmada beşinci olarak öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile akademik başarıları arasındaki ilişki araştırılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 6'da sunulmuştur.

Tablo 6. Öğrencilerin Çevrim İçi Ortamda Öğrenmeye Hazırbulunuşlukları ile Akademik Başarıları Arasındaki İlişki

	1	2	3	4	5	6	7	8
1. Akademik başarı	1	.00	-.09*	-.02	-.06	-.08	-.04	-.06
2. "Bilgisayar öz-yeterliliği"		1	.59**	.62**	.46**	.48**	.31**	.73**
3. "İnternet öz-yeterliliği"			1	.70**	.59**	.62**	.18**	.73**
4. "Çevrim içi iletişim öz-yeterliliği"				1	.61**	.61**	.35**	.81**
5. "Kendi kendine öğrenme"					1	.78**	.40**	.84**
6. "Öğrenen kontrolü"						1	.34**	.80**
7. "E-öğrenme sürecine yönelik motivasyon"							1	.65**
8. Hazır bulunuşluk ölçeği geneli								1

** $p < .01$ * $p < .05$

Tablo 6’da görüldüğü gibi öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile akademik başarıları arasında “anlamli bir ilişki olmadığı” saptanmıştır ($r=-.06$; $p>.05$). “E-öğrenmeye hazırbulunuşluk ölçeği” alt faktörleri ile akademik başarı arasındaki ilişki incelendiğinde öğrencilerin “internet öz-yeterliliği” ile akademik başarıları arasında “negatif yönlü yüksek düzeyde anlamli bir ilişki” bulunmuştur ($r=-.09$; $p<.05$). Bununla birlikte ölçeğin diğer alt faktörleri ile öğrencilerin akademik başarıları arasında “anlamli bir ilişki olmadığı” sonucuna ulaşılmıştır.

Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenme Ortamına Yönelik Memnuniyetleri ile Akademik Başarıları Arasındaki İlişki

Araştırmada altıncı olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyetleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki araştırılmıştır. Analiz sonuçları Tablo 7’de sunulmuştur.

Tablo 7. Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenme Ortamına Yönelik Memnuniyetleri ile Akademik Başarıları Arasındaki İlişki

	1	2	3	4	5	6
1. Akademik başarı	1	-.07	-.06	-.03	-.06	-.06
2. “İletim ve kullanılabilirlik”		1	.70**	.70**	.65**	.84**
3. “Öğretim süreci”			1	.73**	.79**	.91**
4. “Öğretim içeriği”				1	.74**	.85**
5. “Etkileşim ve değerlendirme”					1	.92**
6. Memnuniyet ölçeği geneli						1

** $p<.01$

Tablo 7’de görüldüğü gibi öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyetleri ile akademik başarıları arasında “anlamli bir ilişki olmadığı” saptanmıştır ($r=-.06$; $p>.05$). “E-öğrenme sürecine ilişkin memnuniyet ölçeği” alt faktörleri ile akademik başarı arasındaki ilişki incelendiğinde ölçeğin tüm alt faktörleri ile akademik başarı arasında “anlamli bir ilişki olmadığı” belirlenmiştir.

Öğrencilerin Çevrim İçi Öğrenme Ortamına Yönelik Görüşleri

Araştırma kapsamında son olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına ilişkin görüşlerine başvurulmuştur. Öğrencilerin görüşleri çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşluklarına, memnuniyetlerine ve akademik başarılarına yönelik olarak üç başlık altında yer almaktadır.

Çevrim İçi Ortamda Öğrencilerin Öğrenmeye Hazırbulunuşluklarını Etkileyen Faktörler ve Arttırmaya Yönelik Önerileri

Çevrim içi ortamda yürütülen İngilizce I dersinde öğrencilerin öğrenmeye hazırbulunuşluklarını etkileyen faktörler ve arttırmaya yönelik önerileri Tablo 8’de sunulmuştur.

Tablo 8. Çevrim İçi Öğrenmeye Hazırbulunuşluğu Etkileyen Faktörler ve Arttırmaya Yönelik Öneriler

Kategoriler	Katılımcılar
Hazırbulunuşluğu etkileyen faktörler	
ÖYS’nin yapısı	“Ö1, Ö2, Ö4, Ö7, Ö8, Ö9, Ö11, Ö12, Ö13”
Ders materyalleri	“Ö1, Ö2, Ö4, Ö11, Ö12, Ö13”
Hazırbulunuşluğu arttırmaya yönelik öneriler	
Öğrenme süreci	“Ö3, Ö4, Ö6, Ö11, Ö13”
Öğretim süreci	“Ö3, Ö4, Ö11, Ö13”

Tablo 8’de görüldüğü gibi öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluklarıyla ilgili görüşleri hazırbulunuşluğu etkileyen faktörler ve hazırbulunuşluğu arttırmaya yönelik öneriler olmak üzere iki kategori altında toplanmıştır. Hazırbulunuşluğu etkileyen faktörlerden biri olan ÖYS’nin yapısına (kolay ve kullanışlı olması) yönelik katılımcılar “Gayet iyi” (Ö7), “Gayet ulaşılabilirdi” (Ö8) “Gayet güzel ilerliyor ve oldukça anlaşılır” (Ö9), “Gayet güzel kullanışlı her şey” (Ö2) şeklinde görüş bildirmişlerdir. Hazırbulunuşluğu etkileyen bir diğer faktör olarak görülen ders materyalleri ile ilgili katılımcılardan Ö2 “Çevrim içi ortamda yapılması güzel, kolay erişim sağlandı” diyerek görüşünü ifade ederken Ö4 ise “Gerek kitap olsun gerek video konferans ders olsun Sanal Kampüs’ten çok kolay ve rahat bir şekilde erişebiliyoruz” diyerek görüşünü belirtmiştir.

Katılımcıların çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluğu arttırmaya yönelik önerileri öğrenme süreci ve öğretim süreci olmak üzere iki alt kategoride toplanmıştır. Öğrencilerin hazırbulunuşluğu arttırmaya ilişkin öğrenme sürecine yönelik önerileri incelendiğinde, Ö13 “Dersleri günü gününe tekrar etmesini söyledim gün içinde gramerlere uygun aile bireyleriyle iletişim kurmasını isterdim” şeklinde görüş bildirerek, öğrencilerin öğrenme sürecini kendileri yönetebilmeleri için dersleri düzenli olarak takip etmelerini ve konuşma pratiği yapmalarını önermiştir. Ö3 ise öğrencilerin öğrenme sürecini kendileri yönetebilmeleri için disiplinli çalışmalarını önermiştir. “Pandemi dolısıyla evde geçen yabancı dil derslerimizde ders yönetimi çok zor, bu yüzden kendimizin rehber öğretmeni olmalı ve disiplinli çalışmalıyız. 1-2 ay içerisinde düzen oturturulduğunda devamının geleceğine eminim...” Ö3.

Katılımcıların öğretim sürecine yönelik önerileri irdelendiğinde, Ö13 “... her dersin sonunda birkaç kişiyi seçer, seçtiğim o kişilere soru sorardım eğer biliyorsa sınavına ek puan verirdim bu hem derse katılımı artırır hem de öğrencinin istekli olup olmadığını anlamaya yardımcı olur diye düşünüyorum” diyerek öğrenci ile öğretim elemanı arasında iletişimi sağlamak ve etkileşimi arttırmak için her dersin sonunda soru-cevap yönteminin kullanılmasını önermiştir. Aynı zamanda bu hususun öğrencilerin derse katılımlarını da etkileyebileceğini dile getirmiştir. Ö3 ise WhatsApp grubu kurularak farklı becerilerin geliştirilebilmesi bağlamında öğrenme topluluğunun oluşturulmasını önermiştir. “Ben dersin öğretim elemanı olsaydım, bütün bölümlerin içerisinde olduğu (İngilizce dersini alan) bir WhatsApp grubu açar ve sadece İngilizce konuşma üzerine iletişim kurulmasını ve böylece Speaking (WhatsApp sesli konuşma üzerinden) ve Writing konusunda ilerlememize etki sağlayacak bir topluluk oluştururdum” Ö3.

Çevrim İçi Öğrenme Ortamında Memnuniyeti Etkileyen Faktörler ve Arttırmaya Yönelik Öneriler

Öğrencilerin çevrim içi ortamda yürütülen İngilizce I dersinde memnuniyetlerini etkileyen faktörler hakkındaki görüşleri ile öğretim elemanlarına yönelik önerileri Tablo 9’da sunulmuştur.

Tablo 9. Çevrim İçi Öğrenme Ortamında Öğrencilerin Memnuniyetlerini Etkileyen Faktörler ve Arttırmaya Yönelik Öneriler

Kategoriler	Katılımcılar
Memnuniyeti etkileyen faktörler	
İletişim ve etkileşim	“Ö1, Ö2, Ö4, Ö5, Ö6, Ö7, Ö9, Ö10, Ö11, Ö12, Ö13”
Öğretim yöntemleri	“Ö1, Ö2, Ö3, Ö5, Ö7, Ö8, Ö9, Ö10, Ö11, Ö12, Ö13”
Ölçme ve değerlendirme	“Ö1, Ö4, Ö6, Ö11, Ö12, Ö13”
Memnuniyeti arttırmaya yönelik öneriler	
Öğrenme-öğretme süreci	“Ö1, Ö3, Ö6, Ö10, Ö11, Ö12, Ö13”
Ölçme ve değerlendirme	“Ö11, Ö13”
Ders materyalleri	“Ö1”

Tablo 9’da görüldüğü üzere, çevrim içi öğrenme ortamında memnuniyeti etkileyen faktörler; iletişim ve etkileşim, öğretim yöntemleri ve ölçme ve değerlendirme olmak üzere üç kategoride toplanmıştır. Dersin öğretim elemanı ile hızlı iletişim kurmalarının ve etkileşimlerinin derse katılımlarında ve memnuniyetlerinde etkili olduğunu, Ö4 “Çok sağlıklı ve hızlı bir iletişim olduğunu söylemek isterim” ve Ö6 “İstedığımız zaman yazıyoruz ve hocamız hızlı bir dönüş yapıyor” sözleriyle ifade etmişlerdir. Benzer şekilde Ö9 “Rahatlıkla iletişim kurulabiliyor. Etkileşim de olmamız daha rahat ve kolay anlamamız konusunda yardımcı oluyor”, Ö11 ise “Öğretim elemanı ile etkileşim içerisinde olduğumuzda aklımızdaki sorulara çabucak yanıt alabiliyoruz” şeklinde görüşlerini ifade ederek öğretim elemanı ile etkileşim içinde olmaları sorularına hızlı yanıt almalarını sağladığını, böylece öğrenmelerinin kolaylaştığını belirtmişlerdir. Diğer bir deyişle öğrenciler dolaylı olarak öğretim elemanı ile etkileşim içinde olmalarının derse katılımlarına ve memnuniyetlerine önemli katkı sağladığını bildirmişlerdir.

Çevrim içi ortamda kullanılan öğretim yöntemleri ile ilgili olarak, Ö3 “Öğretim elemanının ders anlatımı ve işleyiş tarzından memnunum” ile Ö5 “Öğretim elemanının eğitim-öğretim yönteminden oldukça memnunum” şeklinde görüşlerini bildirerek öğretim elemanının öğretim yönteminin memnuniyetlerini etkilediğini dile getirmişlerdir. Bununla birlikte Ö5 “Bu forum konusu gerçekten iyi düşünülmüş bir şey” ve Ö7 “Sohbet formu sayesinde İngilizce dersimden gayet iyi anlıyorum” diyerek tartışma formunun öğrencilerin derse katılımlarında ve memnuniyetlerinin artmasında etkili olduğunu ifade etmişlerdir.

Öğrencilerin memnuniyeti arttırmaya ilişkin önerileri; öğrenme-öğretme süreci, ölçme ve değerlendirme ve ders materyalleri olmak üzere 3 kategoride toplanmıştır. Öğrencilerin öğrenme-öğretme sürecine ilişkin önerileri irdelendiğinde, Ö6 “Ders senkron olsa daha iyi olur. Öğrencilerden 5’erli grup olmalarını ve hangi üniteyeysel onunla alakalı bir diyalog yazmalarını ve okumalarını isterdim bunun sebebi ise hem hayal güçleri hem aksan ve okumaları hem de yazma becerileri gelişir” diyerek derslerin senkron olarak yapılabilmesini önermiştir. Ö11 “Ben olsam dersin ilk ya da son 10 dakikasını öğrenciler ile soru cevap yaparım” ile Ö12 “Konuşma pratiğini ön planda tutan etkinlikler yapmaya çalışırdım” şeklinde görüş bildirerek öğrencilere İngilizce konuşma becerilerinin kazandırabilmesi bağlamında etkinlikler ve soru-cevap yapılabilmesini ifade etmişlerdir. Ö10 “Eğlenceli bir öğretim sağlardım”, Ö11 “Kahoot adlı bir öğrenme platformu üzerinden öğrenciler ile küçük bir oyuna benzer quizler yapardım. Hem bu sayede eğlenceli olduğu için daha çok katılım sağlanırdı” ve Ö13 “Projeler verir ve daha eğlenceli kılmasını sağlardım” şeklinde görüşlerini bildirerek öğrencilerin motivasyonunu desteklemek için oyunlaştırma platformlarından faydalanılabileceğini, projeler yapılabilmesini ve böylelikle derslerin daha eğlenceli olabileceğini ifade etmişlerdir.

Ö11 “Sınav ve ödev bence yeterli belki bir tane de quiz eklenebilir” ile Ö13 “Sınav ve ödev gayet iyi ama bence quiz de yapılmalı, ben olsaydım her dersin 10 ya da 20 dakikasını öğrencilere quiz yaparak değerlendirme yapardım” şeklinde görüşlerini ifade ederek öğretim elemanının ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin memnuniyetlerini etkileyen faktörler olduğunu belirtmişlerdir. Bununla birlikte öğrenciler memnuniyetleri arttırmaya yönelik olarak kısa sınav yapılmasını önermişlerdir. Ö1 ise ders materyallerine ilişkin olarak “İngilizceye destek veren kitaplar tavsiye ederdim” diyerek öğrencilerin motivasyonunu desteklemek için ek kitaplar tavsiye edilebileceğini önermiştir.

Çevrim İçi Öğrenme Ortamında Akademik Başarıyı Etkileyen Faktörler ve Arttırmaya Yönelik Öneriler

Öğrencilerin çevrim içi ortamda yürütülen İngilizce I dersinde akademik başarılarını etkileyen faktörlere ilişkin görüşleri ile öğretim elemanlarına yönelik önerileri Tablo 10’da sunulmuştur.

Tablo 10. Çevrim İçi Öğrenme Ortamında Öğrencilerin Akademik Başarılarını Etkileyen Faktörler ve Arttırmaya Yönelik Önerileri

Kategoriler	Katılımcılar
Başarıyı etkileyen faktörler	
Daha çok çalışma	“Ö1, Ö2, Ö8”
Azimli olma	“Ö3”
Öğretim elemanından memnun olma	“Ö9”
Konuyla ilgili araştırmalar yapma	“Ö12”
Başarıyı arttırmaya yönelik öneriler	
Senkron ders yapılarak pratik yapılmalı	“Ö6, Ö13”
Oyunlaştırmadan faydalanılmalı	“Ö10, Ö11”
Videolardan yararlanılmalı	“Ö13”

Tablo 10 incelendiğinde çevrim içi öğrenme ortamında akademik başarıyı etkileyen faktörlerin genel olarak öğrencilerin derse yönelik çabalarıyla ilgili olduğu görülmektedir. Bu bağlamda Ö1 “*Gramer çalışmak*” diyerek İngilizce dil bilgisine yoğunlaşmanın diğer bir deyişle daha çok çalışmanın, Ö3 “*Bu ders için başarıyı en çok yanıtlar etkiler ve yanıtlarıma ne kadar az takılırsam o kadar çok ilerlerim*” diyerek azimli olmanın, Ö8 “*Daha çok çalışabilirdim*” diyerek daha çok çalışmanın, Ö12 ise “*Eğitimin uzaktan olması nedeniyle internet ortamında daha çok şey öğrenmem gerektiği konusunda kendimi zorladım ve çoğu kaynağı artık İngilizce araştırır oldum. Şu an kendimi başarılı hissediyorum*” şeklinde görüşünü bildirerek konuyla ilgili araştırmalar yapmanın başarıyı arttırabileceğini ifade etmiştir. Bununla birlikte Ö9 “*Öğretim üyesinden memnuniyetimden dolayı başarılı olduğumu düşünüyorum*” şeklinde görüşünü ifade ederek, öğretim elemanı memnuniyetinin başarıyı arttırabilecek bir faktör olduğunu dile getirmiştir.

Öğrencilerin akademik başarıyı arttırmaya ilişkin önerileri incelendiğinde ise Ö6 “*Ben olsaydım dersi senkron yapar, öğrencilerle İngilizce konuşur pratik yapardık; bunun sebebi ise aksan ve konuşma becerileri gelişir ve kendilerine güveni artar. Yanlış yaptıklarında ise düzeltir tekrar söylemelerini isterdim*” diyerek öğretimin daha etkili ve verimli olması için senkron ders yapılarak öğrencilerin İngilizce konuşma becerilerinin ve telaffuzlarının geliştirebileceğini, Ö10 “*Oyun ile öğrenmeyi sağlardım*” şeklinde görüşünü ifade ederek oyunlaştırma platformlarından faydalanılabileceğini belirtmiştir. Ö13 ise “*Konuşmalar ve cümle kurmalar olsaydı sesli bir şekilde daha iyi olabilirdi diye düşünüyorum. Öğrencilere videolar atardım diyaloglu onları aynı şekilde telaffuz edip videosunu çekip atmalarını isterdim mail olarak*” diyerek öğretimin daha etkili ve verimli olması için video kullanımının etkili olabileceğini ifade etmiştir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu araştırmada İngilizce I dersini alan öğrencilerin çevrim içi ortamda öğrenmeye hazırbulunuşluk, memnuniyet ve akademik başarı düzeyleri arasındaki ilişki incelenmiştir. Araştırmada ilk olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeyleri belirlenmiştir. Öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin ölçek genelinde “yüksek” olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Benzer araştırmalardaki sonuçlar bu araştırmanın sonuçlarını desteklemektedir (Korkmaz ve diğerleri, 2015; Nayci, 2021; Yılmaz ve diğerleri, 2019; Türkmen ve diğerleri, 2020; Uyar & Karakuyu, 2020). Farklı olarak Coşkun ve diğerleri (2018) tarafından yapılan araştırmada, öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin “kısmen yüksek” olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin ölçeğin alt faktörlerine göre analiz edildiğinde “internet öz-yeterliği” faktöründe çok yüksek, “bilgisayar öz-yeterliği”, “çevrim içi iletişim öz-yeterliği”, “kendi kendine öğrenme” ve “öğrenen kontrolü” alt faktörlerinde “yüksek” düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. “E-öğrenmeye yönelik motivasyon” alt faktöründe ise diğer alt faktörlerden farklı olarak öğrencilerin orta düzeyde hazırbulunuşluğa sahip oldukları

ortaya çıkmıştır. Bahadır (2020) tarafından yürütülen çalışmada “bilgisayar öz-yeterliği”, “internet öz-yeterliği”, “çevrim içi iletişim öz-yeterliği”, “kendi kendine öğrenme”, “öğrenen kontrolü” alt faktörlerinde öğrencilerin hazırbulunuşluk düzeylerinin “yeterli” ve “e-öğrenmeye yönelik motivasyon” alt faktöründe “ne yeterli ne yetersiz” oldukları belirlenmiştir.

Araştırmada ikinci olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamında memnuniyet düzeyleri incelenmiştir. Öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyet düzeylerinin ölçek genelinde “yüksek” olduğu belirlenmiştir. Benzer araştırmalardaki sonuçlar bu araştırmanın sonuçlarını desteklemektedir (Basith ve diğerleri, 2020; Demuyakor, 2020; Malkawi ve diğerleri, 2021; Ozturk ve diğerleri, 2018; Terzi ve diğerleri, 2020; Tuysuz & Ugulu, 2021). Diğer taraftan bazı araştırmalarda öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyetlerinin “orta” düzeyde olduğu tespit edilmiştir (Atasoy ve diğerleri, 2020; Bağcı, 2018; Bawaneh, 2021; Çalışkan, 2019; Devenci-Topal, 2016). Genç & Gümrükçüoğlu (2020) tarafından yürütülen çalışmada da öğrencilerin memnuniyet düzeylerinin “düşük” olduğu sonucuna ulaşılmıştır. “E-öğrenme sürecine ilişkin memnuniyet ölçeği” alt faktörlere göre değerlendirildiğinde “iletim ve kullanılabilirlik”, “öğretim süreci”, “öğretim içeriği” ve “etkileşim ve değerlendirme” olmak üzere tüm alt faktörlerde öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik memnuniyet düzeylerinin “yüksek” olduğu saptanmıştır. Bu araştırmadan farklı olarak Korkmaz ve diğerleri (2015) tarafından yürütülen çalışmada, “öğretim süreci”, “öğretim içeriği” ve “etkileşim ve değerlendirme” alt faktörlerinde öğrencilerin memnuniyet düzeylerinin “oldukça yüksek” düzeyde “iletim ve kullanılabilirlik” alt faktöründe ise “orta düzey ve üzerinde” olduğu tespit edilmiştir.

Araştırmada üçüncü olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamında akademik başarı düzeyleri incelenmiş, öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamında akademik başarı durumlarının “iyi düzeyde” olduğu tespit edilmiştir. Alanyazında çevrim içi öğrenme ortamında akademik başarı değişkeninin hazırbulunuşluk ve memnuniyet değişkenlerinin (Atasoy ve diğerleri, 2020; Basith ve diğerleri, 2020; Cigdem & Ozturk, 2016; Dikbas-Torun, 2020; Kırmızı, 2015; Kumar, 2021; Satuti ve diğerleri, 2020; Yılmaz, 2017) yanı sıra başarı motivasyonları ve can sıkıntıları (Kuloğlu, 2020), kişisel özellikler, öğrenme stilleri ve motivasyon (Özdemir & Sarıcan, 2020), topluluk hissi ve motivasyon (Enfiyeci, 2019), etkileşim ve gezinme örüntüleri (Yıldırım, 2018), bilişsel özellikler (Tatlı, 2018) ile topluluk hissi ve katılım (Yıldız, 2016) gibi değişkenlerle birlikte incelendiği görülmüştür.

Araştırmada dördüncü olarak çevrim içi öğrenme ortamında öğrencilerin hazırbulunuşlukları ile memnuniyetleri arasındaki ilişki araştırılmış ve aralarında “pozitif yönlü ve oldukça yüksek düzeyde bir ilişki” olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları arttıkça memnuniyetleri de artmaktadır. Öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları azaldıkça memnuniyetleri de azalmaktadır. Kırmızı (2015) tarafından yapılan araştırmada öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile memnuniyetleri arasında “pozitif yönde bir ilişki” olduğu saptanmıştır. Benzer şekilde, Kumar (2021) tarafından yapılan araştırmada da öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile memnuniyetleri arasındaki ilişki “pozitif yönde bir ilişki” olduğunu belirlenmiştir. Yılmaz (2017) tarafından yapılan araştırmada, öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile memnuniyetleri ve motivasyonları arasında ilişki olduğu tespit edilmiştir. Söz konusu araştırmaların sonuçları araştırmanın bu bulgusunu destekler niteliktedir. Bu araştırmadan farklı olarak Atasoy ve diğerleri (2020) tarafından yürütülen çalışmada öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamında memnuniyetleri ile internet kullanımı arasında “negatif yönde bir ilişki” olduğu belirlenmiştir.

Araştırmada beşinci olarak çevrim içi öğrenme ortamında öğrencilerin hazırbulunuşlukları ile akademik başarıları arasındaki ilişki araştırılmış ve aralarında “anlamli bir ilişki olmadığı” tespit edilmiştir. Araştırmada dikkat çekici bir bulgu olarak ölçeğin “internet öz-yeterliği” alt faktörü ile akademik başarıları arasında “negatif yönlü yüksek bir düzeyde bir ilişki” olduğu tespit edilmiştir.

Öğrencilerin internet öz-yeterlikleri arttıkça, akademik başarıları azalmaktadır. Akademik başarıları arttıkça internet öz-yeterlilikleri azalmaktadır. Konuyla ilgili yapılan araştırma sonuçları bu araştırmanın bulgularından farklılaşmaktadır. Bahsi geçen araştırmalarda öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile akademik başarıları arasında “pozitif yönde bir ilişki” olduğu saptanmıştır (Cigdem & Ozturk, 2016; Dikbas-Torun, 2020; Kırmızı, 2015). Dikbas-Torun (2020) tarafından yapılan araştırmada ek olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları ile e-öğrenmeye hazır bulunuşluk ölçeği “kendi kendine öğrenme” ve “e-öğrenmeye yönelik motivasyon” alt faktörleri arasında “pozitif yönlü ve yüksek bir düzeyde ilişki” bulunmaktadır. Wang ve diğerleri (2013) tarafından yürütülen araştırmada, öğrencilerin “e-öğrenmeye yönelik motivasyon” düzeyleri arttıkça, “teknoloji öz-yeterliklerinin” ve ders memnuniyetlerinin arttığı ve ilişkili olarak akademik başarılarının yükseldiği sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmada altıncı olarak çevrim içi öğrenme ortamında öğrencilerin memnuniyetleri ile akademik başarıları arasındaki ilişki araştırılmış ve “anlamli bir ilişki olmadığı” sonucuna ulaşılmıştır. Benzer şekilde, Karaođlan-Yılmaz ve diğerleri (2014) tarafından yürütölen çalışmada, öğrencilerin memnuniyetleri ile akademik başarıları arasında “anlamli bir ilişki olmadığı” belirlenmiştir. Khan & Iqbal (2016) tarafından yapılan araştırmada da öğrencilerin memnuniyetleri ile akademik başarıları arasında “anlamli bir ilişki olmadığı” tespit edilmiştir. Bu araştırmalardan farklı olarak Korkmaz ve diğerleri (2015) tarafından yapılan araştırmada öğrencilerin memnuniyetleri ile akademik başarıları arasında “pozitif yönlü bir ilişki” olduğu saptanmıştır. Benzer şekilde Tossy (2017) ve Basith ve diğerleri (2020) tarafından yapılan araştırmalarda çevrim içi öğrenme ortamında öğrencilerin memnuniyetleri ile akademik başarıları arasında “pozitif yönlü bir ilişki” bulunmuştur. Satuti ve diğerleri (2020) tarafından yapılan araştırmada ise çevrim içi öğrenme ortamında hizmet kalitesi, akademik katılım ve öğrenci memnuniyeti değişkenlerinin öğrencilerin akademik başarılarında “olumlu ve anlamli bir etkisi” olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmada son olarak öğrencilerin çevrim içi öğrenme ortamına yönelik görüşlerine yer verilmiştir. Öğrencilerin görüşleri çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşlukları açısından değerlendirildiğinde, ÖYS'nin yapısını kolay ve kullanışli buldukları ve ders materyallerine kolay bir şekilde erişebildikleri tespit edilmiştir. Bununla birlikte öğrenme sürecinde öğrencilerin kendi kendine öğrenme becerilerinin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluklarına önemli bir katkı sağlayabileceği belirlenmiştir. Benzer araştırmalarda “kendi kendine öğrenme” ile öğrencilerin hazırbulunuşlukları arasında yüksek düzeyde bir ilişki olduğu belirlenmiştir (Cigdem & Ozturk, 2016; Dikbas-Torun, 2020; Kırmızı, 2015; Saeed ve diğerleri, 2012). Cabi & Kalelioglu (2019) tarafından yapılan araştırmada ise çevrim içi öğrenme ortamında alınan derslerin, öğrencilerin bilgisayar ve internet öz-yeterliklerini kazanmalarında önemli bir etkiye sahip olduğu ve kendi kendine öğrenme becerilerini geliştirmede etkili olduğu tespit edilmiştir. Öte yandan Wang ve diğerleri (2013) tarafından yapılan araştırmada, öğrencilerin “kendi kendine öğrenme” ile “teknoloji öz-yeterlikleri” doğrudan birbirini etkilememiştir. Bunun yerine öğrenme hedeflerinin etkililiği, “e-öğrenmeye yönelik motivasyon” düzeylerini, “e-öğrenmeye yönelik motivasyon” düzeyleri de “teknoloji öz-yeterliklerini” doğrudan etkilemiştir.

WhatsApp ve Instagram'ın bu dersi alan öğrenciler tarafından en fazla kullanılan sosyal medya platformları olduğu, öğretim sürecinde WhatsApp gibi sosyal medya araçları ile öğrenme topluluğu oluşturulabileceği belirlenmiştir. Çevrim içi öğrenme ortamında söz konusu araçların kullanımının öğrencilerin hazırbulunuşlukları ile etkileşim ve iletişimleri açısından etkili olabileceği sonucuna ulaşılmıştır. Sumarna ve diğerleri (2020) tarafından yürütölen çalışmada çevrim içi öğrenme ortamında doğru platformların seçimi ile kullanımının öğrencilerin memnuniyetlerinin artırılması bağlamında önemli bir etkisi olduğu saptanmıştır. Gökdemir & Köseleler (2020) tarafından yürütölen araştırmada ise öğrencilerin sosyal medya kullanımı akademik başarı değişkeni ile ilişkilendirilmiştir ve sosyal medya kullanımının öğrencilerin akademik başarılarını arttırdığı tespit edilmiştir. Yıldız

(2016) tarafından yapılan araştırmada, çevrim içi öğrenme ortamında öğrencilerin topluluk hisleri ile akademik başarıları ve akademik katılımları ile akademik başarıları arasında “anamlı bir ilişki” olduğu saptanmıştır. Dolayısıyla çevrim içi öğrenme ortamında öğrencilerin öğrenme topluluğu hisleri ile sosyal medya platformları aracılığıyla etkileşim ve iletişimlerinin yalnızca hazırbulunuşluklarıyla değil, aynı zamanda memnuniyetleri, akademik katılımları ve akademik başarılarıyla bağlantılı olduğu sonucu çıkarılabilir.

Öğrencilerin görüşleri çevrim içi öğrenme ortamında memnuniyetleri açısından değerlendirildiğinde, öğrencilerin genel olarak çevrim içi öğrenme ortamından memnun oldukları, özellikle öğretim elamanı ile iletişim ve etkileşimlerinin ders katılımlarını ve memnuniyetlerini arttırdığı, iletişim kanalı olarak tartışma formu kullanımının öğrencilerin memnuniyetleri açısından önemli bir faktör olduğu tespit edilmiştir. Araştırmada etkileşimin öğrencilerin memnuniyetlerinde önemli bir faktör olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Demir (2015) çevrim içi öğrenme ortamında etkileşim ve iletişim becerilerinin akademik başarıyı doğrudan etkileyebileceğini ifade etmiştir. Al-Fraihat ve diğerleri (2020) etkileşimli bir çevrim içi öğrenme ortamının öğrencilerin memnuniyetlerini ve akademik başarılarını destekleyebileceğini dile getirmiştir. Saeed ve diğerleri (2012) tarafından yürütülen araştırmada memnuniyet ile etkileşim arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Aynı zamanda öğrenci-öğretmen etkileşiminin akademik başarıyı etkileyen en önemli faktör olduğu ortaya çıkmıştır. Ilgaz & Gülbahar (2015) tarafından yapılan araştırmada da çevrim içi öğrenme ortamında etkileşimi ve farklı ölçme ve değerlendirme yöntemlerinin kullanımını arttırabilmek bağlamında çeşitli etkileşim araçlarının kullanımının ve etkileşimli aktiviteler planlamanın öğrencilerin memnuniyetlerini etkileyen en önemli faktörler olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda etkileşimin öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunuşluklarını, memnuniyetlerini ve akademik başarılarını etkileyen bir faktör olduğu söylenebilir.

Öğrenciler iletişim aracı olarak tartışma formu kullanımının ders katılımlarında ve memnuniyetlerinin artmasında etkili bir faktör olduğunu bildirmiştir. Benzer şekilde Devenci-Topal (2016) tarafından yürütülen çalışmada, öğrencilerin memnuniyet seviyelerinin asenkron derslerde “etkileşim ve iletişim aracı” olarak forum kullanıldığında daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Son olarak, öğrencilerin görüşlerinden öğrenme-öğretme sürecinde oyunlaştırma platformlarından yararlanılırsa derslerin daha eğlenceli olabileceği sonucuna ulaşılmıştır. Alanyazında oyunlaştırma platformlarının kullanımının öğrenciler tarafından daha eğlenceli bulunduğu dair araştırmalar mevcuttur (Bicen & Kocakoyun, 2018; Demir-Öztürk & Eren, 2020; Ertan, 2020; Alsancak-Sırakaya, 2020).

Öğrencilerin görüşleri çevrim içi öğrenme ortamında akademik başarıları açısından değerlendirildiğinde, derslerin senkron olarak yürütülmesinin ve daha eğlenceli bir şekilde yapılandırılmasının öğrencilerin akademik başarılarına olumlu katkıda bulunacağı tespit edilmiştir. Öğretim elamanı memnuniyetinin akademik başarıyı arttırabilecek bir faktör olduğunu belirlenmiştir. Selim (2007) tarafından çevrim içi öğrenme ortamında öğretim elemanının akademik başarıyı etkileyen kritik faktörlerden biri olduğu, öğretim elemanın teknolojiye ilişkin tutum ve kontrol ile öğretim stiline öğrencilerin akademik başarıları açısından önemli olduğu ifade edilmiştir. Marlina ve diğerleri (2021) tarafından yapılan araştırmada öğretim elemanının özelliklerinin (öğretim sürecini planlama, uygulama, değerlendirme vb.) öğrencilerin akademik başarılarını doğrudan etkilediği tespit edilmiştir. Benzer şekilde diğer araştırmalarda da öğretim elemanının özelliklerinin ile öğrencilerin akademik başarılarına “olumlu yönde katkı” sağladığı sonucuna ulaşılmıştır (Bolliger & Wasilik, 2009; Gopal ve diğerleri, 2021; Ukut & Krairit, 2019). Ilgaz & Gülbahar (2015) tarafından yürütülen çalışmada, öğretim elemanının sağladığı teknik ve idari desteğin öğrencilerin akademik başarılarına katkı sağlayabilecek bir faktör olduğunu belirtmiştir. Bununla birlikte öğrencilerin görüşlerinden öğretim sürecinin daha verimli olması için video kullanımının etkili olabileceği sonucuna ulaşılmıştır. Koçdar ve diğerleri (2017) tarafından yapılan araştırmada, “zenginleştirilmiş

etkileşimli videoların” kullanımı konusunda öğrencilerin memnuniyet düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu bağlamda etkileşimli videoların öğrencilerin memnuniyetlerinin ve akademik başarılarının artmasında rol oynayabileceği anlaşılmıştır. Son olarak, öğrenciler derste oyunlaştırma platformlarının kullanmanın akademik başarıyı arttıracak bir faktör olduğunu ifade etmiştir. Alanyazında oyunlaştırma platformlarının akademik başarıyı arttırdığına dair araştırmalar mevcuttur. Tsay ve diğerleri (2018) tarafından yapılan araştırmada, ÖYS sistemi olan Moodle kullanılan oyunlaştırılmış bir derste öğrencilerin akademik başarılarının daha yüksek olduğunu belirlenmiştir. Benzer şekilde Ertan (2020) tarafından yapılan araştırmada, oyunlaştırmanın öğrencilerin akademik başarılarındaki etkisinin “anlamli bir şekilde olumlu” olduğu tespit edilmiştir.

Bu araştırmanın bulgularına göre şu önerilerde bulunulabilir. Öğrencilerin internet erişim olanakları ile hazırbulunluşluk düzeyleri birlikte artış göstermektedir. MEB tarafından oluşturulan EBA Destek Noktaları gibi YÖK tarafından da benzer destek noktaları oluşturularak öğrencilere internet erişimi sağlanabilir. Bununla birlikte üniversitelerin bilgisayar laboratuvarları belirli zamanlarda herhangi bir yükseköğretim kurumunda öğrenim gören öğrencilerin kullanımına açılabilir. Öğrencilerin motivasyonlarını, etkileşimlerini attırmak ve öğrenme topluluğu oluşturabilmek bağlamında öğretim elemanları tarafından dersler sosyal ağlar ya da oyunlaştırma uygulamalarıyla desteklenebilir ve etkileşimli videolardan faydalanılabilir. Yükseköğretim programlarında zorunlu bir ders olan İngilizce I dersinin senkron olarak yürütülmesi sağlanabilir. Üniversiteler tarafından öğretim elemanlarına daha etkileşimli ve profesyonel dersler hazırlayabilmeleri bağlamında Scorm aracılığıyla ÖYS’de derslerini paylaşabilecekleri iSpring Suit ve isEazy gibi bulut tabanlı çevrim içi öğrenme yazarlık araçlarının kullanımı hakkında ders tasarımı çalıştay programları ile hizmet içi eğitim sağlanabilir. Bununla birlikte ilgili kurumlar ile çeşitli protokoller imzalanarak çevrim içi öğrenme ortamına uygun ders materyalleri hazırlama hizmeti alınabilir.

Çevrimiçi öğrenme ortamlarında öğrenen öğrencilerin başarılı olmalarında öz-düzenleme becerilerine sahip olmalarının etkili olabileceği ifade edilmektedir (Yavuzalp & Özdemir, 2020). Bu bağlamda, öğrenciler hazırbulunluşluklarına ve akademik başarılarına olumlu yönde katkı sağlayacak öz-düzenlemeli öğrenme davranışlarını geliştirmelidir ve öğrenme hedefleri ile değerlendirme programlarını kendileri belirlemelidir. Öğrencilerin interneti kullanma becerileri, süreleri, internete olan ilgileri ve akademik güdülenmeleri siber aylıklık davranışlarını etkileyebilmektedir (Çok & Kutlu, 2018). Dolayısıyla öğrencilerin akademik başarılarını arttırmak için siber aylıklık davranışlarını azaltmaları gerekmektedir. Bu yüzden öğrenciler öncelikle kendini yönetme becerisi kazanmalıdır. Ek olarak kendi üniversitelerinden akademik danışmanlık hizmeti de alabilirler.

Bu araştırma bir vakıf üniversitesinin Meslek Yüksekokulu’nda 2020-2021 eğitim-öğretim yılı güz döneminde öğrenim gören ve İngilizce I dersini alan ön lisans öğrencileriyle sınırlıdır. Bu sebepten ötürü, araştırmacılar tarafından öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunluşlukları, memnuniyetleri ve akademik başarıları ile ilgili farklı öğrenim seviyelerine yönelik nitel ve karma araştırmalar desenlenebilir. Öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunluşlukları, memnuniyetleri ve akademik başarıları arasındaki ilişki çevrim içi olarak yürütülen farklı derslerde tekrar incelenebilir. Etkileşim ve motivasyon değişkenlerinin öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunluşlukları, memnuniyetleri ve akademik başarıları ile ilişkili olan değişkenlerdir. Bu bağlamda araştırmacılar bu değişkenler ile öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunluşlukları, memnuniyetleri ve akademik başarıları arasında korelasyonel bir çalışma yürütebilir. Araştırmacılar tarafından regresyon analizi yapılarak öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunluşluklarını, memnuniyetlerini ve akademik başarılarını etkileyen faktörlerin yordayıcıları tespit edilebilir. Öğrencilerin çevrim içi öğrenmeye hazırbulunluşlukları, memnuniyetleri, etkileşimleri, motivasyonları ve akademik başarılarının bir arada ele alındığı yapısal eşitlik modellemesi gerçekleştirilebilir.

Araştırma ve Yayın Etiği Beyanı

Bu araştırmada Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'na başvuru yapılmıştır. 01 araştırma no'lu 2020-18 toplantı no'lu 30.09.2020 tarihli "Olumlu" Karar Belgesi alınmıştır.

Yazarların Makaleye Katkı Oranları

Sibel ÖZTÜRK DEMİR: %50

Esra EREN: %50

Çıkar Beyanı

Bu çalışmada yazarlar arasında çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Al-Fraihat, D., Joy, M., Masa'deh, R., & Sinclair, J. (2020). Evaluating e-learning systems success: An empirical study. *Computers in Human Behavior*, 102, 67-86. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2019.08.004> adresinden 10.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Alipio, M. (2020). *Education during Covid-19 era: Are learners in a less-economically developed country ready for e-learning?* ZBW-Leibniz Information Centre for Economics. <https://www.econstor.eu/handle/10419/234960> adresinden 5.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Allam, S. N. S., Hassan, M. S., Mohideen, R. S., Ramlan, A. F., & Kamal, R. M. (2020). Online distance learning readiness during Covid-19 outbreak among undergraduate students. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 10(5), 642-657. <https://doi.org/10.6007/IJARBS/v10-i5/7236> adresinden 4.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Alsancak-Sırakaya, D. (2020). Meslek yüksekokulu öğrencilerinin oyunlaştırma deneyimleri, *Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2(1), 70-83. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/akef/issue/55203/759106> adresinden 10.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Atasoy, R., Özden, C. ve Kara, D. N. (2020). Covid-19 pandemi sürecinde yapılan e-ders uygulamalarının etkililiğinin öğrencilerin perspektifinden değerlendirilmesi. *Turkish Studies*, 15(6), 95-122. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.44491> adresinden 2.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Baber, H. (2020). Determinants of students' perceived learning outcome and satisfaction in online learning during the pandemic of COVID19. *Journal of Education and e-Learning Research*, 7(3), 285-292. <https://doi.org/10.20448/journal.509.2020.73.285.292> adresinden 2.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Bağcı, H. (2018). Investigation of the satisfaction levels of teacher candidates towards e-courses. *The Turkish Online Journal of Educational Technology (TOJET)*, 17(3), 65-72. <http://www.tojet.net/articles/v17i3/1737.pdf> adresinden 20.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Bahadır F. (2020). Raylı sistemler programı öğrencilerinin e-öğrenmeye hazırbuluşluklarının incelenmesi: Refahiye Meslek Yüksekokulu örneği. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 10(2), 310-317. <https://doi.org/10.5961/jhes.2020.392> adresinden 2.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Basith, A., Rosmayadi, R., Triani, S. N., & Fitri, F. (2020). Investigation of online learning satisfaction during Covid-19: In relation to academic achievement. *Journal of Educational Science and Technology*, 6(3), 265-275. <https://doi.org/10.26858/est.v1i1.14803> adresinden 10.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Bawaneh, A. (2021). The satisfaction level of undergraduate science students towards using e-learning and virtual classes in exceptional condition Covid-19 crisis. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 22(1), 52-65. <https://doi.org/10.17718/tojde.849882> adresinden 1.06.2021 tarihinde erişilmiştir.

- Bıyıklı, C. ve Özgür, A. O. (2021). Öğretmenlerin Covid-19 pandemi dönemindeki senkron uzaktan eğitim sürecinde yaşanan sorunlara ilişkin çözüm önerileri. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi (AUAd)*, 7(1), 110-147. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/auad/issue/60075/798762> adresinden 5.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Bicen, H., & Kocakoyun, Ş. (2018). Perceptions of students for gamification approach: Kahoot as a case study. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 13(2), 72-93. <https://doi.org/10.3991/ijet.v13i02.7467> adresinden 10.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Bolliger, D. U., & Wasilik, O. (2009). Factors influencing faculty satisfaction with online teaching and learning in higher education. *Distance Education*, 30(1), 103-116. <https://doi.org/10.1080/01587910902845949> adresinden 10.11.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Bozkurt, A. (2020). Koronavirüs (Covid-19) pandemi süreci ve pandemi sonrası dünyada eğitime yönelik değerlendirmeler: Yeni normal ve yeni eğitim paradigması. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi (AUAd)*, 6(3), 112-142. <https://dergipark.org.tr/en/pub/auad/issue/56247/773769> adresinden 12.02.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Bozkurt, A., & Sharma, R. C. (2020). Emergency remote teaching in a time of global crisis due to Coronavirus pandemic. *Asian Journal of Distance Education*, 15(1), i-vi. <https://doi.org/10.5281/zenodo.3778083> adresinden 12.02.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Buluk, B. ve Eşitti, B. (2020). Koronavirüs (Covid-19) sürecinde uzaktan eğitimin Turizm lisans öğrencileri tarafından değerlendirilmesi. *Journal of Awareness*, 5(3), 285-298. <https://doi.org/10.26809/joa.5.021> adresinden 15.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Büyüköztürk, Ş., Çakmak, E. K., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (28. Baskı). Pegem Akademi.
- Cabi, E., & Kalelioglu, F. (2019). A fully online course experience from students' perspective: Readiness, attitudes, and thoughts. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 20(3), 165-180. <https://doi.org/10.17718/tojde.601934> adresinden 2.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Cigdem, H., & Ozturk, M. (2016). Critical components of online learning readiness and their relationships with learner achievement. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 17(2), 98-109. <https://doi.org/10.17718/tojde.09105> adresinden 20.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Coşkun, Ö., Özeke, V., Budakoğlu, İ., & Kula, S. (2018). E-Learning readiness of Turkish medical students: A sample from Gazi University. *Gazi Medical Journal*, 29, 340-345. <https://doi.org/10.12996/gmj.2018.91> adresinden 25.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2015). *Karma yöntem araştırmaları tasarımı ve yürütülmesi*. (Y. Dede ve S. B. Demir, Çev. Ed.; 2. Baskı). Anı.
- Çalışkan, Ş. (2019). *Çevrimiçi öğrenme ortamının kullanılabilirlik analizi ve etkililiği: Ahmet Yesevi Üniversitesi örneği*. [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Necmettin Erbakan Üniversitesi. <https://acikerisim.erbakan.edu.tr/xmlui/handle/20.500.12452/6880> adresinden 6.12.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Çok, R. ve Kutlu, M. (2018). Üniversite öğrencilerin ders esnasında ders dışı internet kullanım davranışları ile akademik güdülenme düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *The Journal of International Lingual Social and Educational Sciences*, 4(1), 1-21. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jilses/issue/38155/412013> adresinden 27.08.2022 tarihinde erişilmiştir.
- Çokluk, Ö., Şekercioğlu, G. ve Büyüköztürk, Ş. (2021). *Sosyal bilimler için çok değişkenli istatistik: SPSS ve LISREL uygulamaları* (6. Baskı). Pegem Akademi.
- Daniel, S. J. (2020). Education and the COVID-19 pandemic. *Prospects*, 49, 91-96. <https://doi.org/10.1007/s11125-020-09464-3> adresinden 12.02.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Demir, Ö. (2015). *Öğrencilerin ve öğretim elemanlarının e-öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin incelenmesi: Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi örneği*. (Yayın No. 381420) [Yayınlanmamış

- yüksek lisans tezi]. Hacettepe Üniversitesi. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/> adresinden 8.07.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Demir-Öztürk, S. ve Eren, E. (2020). Değerlendirme aracı olarak oyunlaştırma platformlarının kullanımının öğrencilerin derse katılım ve akademik motivasyonlarına etkisi. *Asya Öğretim Dergisi*, 8(1), 47-65. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/aji/issue/54959/710188> adresinden 10.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Demuyakor, J. (2020). Coronavirus (Covid-19) and online learning in higher institutions of education: A survey of the perceptions of Ghanaian international students in China. *Online Journal of Communication and Media Technologies*, 10(3), 1-9. <https://doi.org/10.29333/ojcm/8286> adresinden 15.02.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Deveci-Topal, A. (2016). Examination of university students' level of satisfaction and readiness for e-courses and the relationship between them. *European Journal of Contemporary Education*, 15(1), 7-23. <https://doi.org/10.13187/ejced.2016.15.7> adresinden 21.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Dikbas-Torun, E. (2020). Online distance learning in higher education: E-learning readiness as a predictor of academic achievement. *Open Praxis*, 12(2), 191-208. <https://doi.org/10.5944/openpraxis.12.2.1092> adresinden 11.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Dorsah, P. (2021). Pre-service teachers' readiness for emergency remote learning in the wake of Covid-19. *European Journal of STEM Education*, 6(1), 1-12. <https://doi.org/10.20897/ejsteme/9557> adresinden 18.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Duran, M. (2021). The effects of COVID-19 pandemic on preschool education. *International Journal of Educational Methodology*, 7(2), 249-260. <https://doi.org/10.12973/ijem.7.2.249> adresinden 4.12.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Emin, M. N. (2020). Koronavirüs salgını ve acil durumda eğitim. *SETA – Perspektif*, 268, 1-4. <https://setav.org/assets/uploads/2020/04/P268.pdf> adresinden 17.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Enfiyeci, T. (2019). Çevrimiçi ortamlarda lisansüstü uzaktan eğitim öğrencilerinin topluluk hissi, motivasyon ve akademik başarısı arasındaki ilişki (Ahmet Yesevi Üniversitesi örneği). (Yayın No. 546255) [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Ahmet Yesevi Üniversitesi. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/> adresinden 10.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Erkut, E. (2020). Covid-19 sonrası yükseköğretim. *Yükseköğretim Dergisi*, 10(2), 125-133. <https://doi.org/10.2399/yod.20.002> adresinden 10.07.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Ersoy, A. F. (2019). Fenomenoloji. A. Saban ve A. Ersoy (Ed.), *Eğitimde Nitel Araştırma Desenleri içinde* (3. Baskı, ss. 81-138). Anı.
- Ertan, K. (2020). *Oyunlaştırılmış İngilizce dersinde başarı, tutum ve motivasyon değişkenlerinin incelenmesi*. [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Hacettepe Üniversitesi. <http://www.openaccess.hacettepe.edu.tr:8080/xmlui/handle/11655/22503> adresinden 9.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Genç, M. F. ve Gümrükçüoğlu, S. (2020). Koronavirüs (Covid-19) sürecinde İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin uzaktan eğitime bakışları. *Turkish Studies*, 15(4), 403-422. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.43798> adresinden 20.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Gopal, R., Singh, V., & Aggarwal, A. (2021). Impact of online classes on the satisfaction and performance of students during the pandemic period of Covid-19. *Education and Information Technologies*. Çevrimiçi ön yayın. <https://doi.org/10.1007/s10639-021-10523-1> adresinden 8.07.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Gökdemir, S. ve Köşeler, S. (2020). Turizm öğrencilerinin sosyal medya kullanımlarının akademik başarılarına etkisi: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi örneği. *Journal of Global Tourism and Technology Research*, 1(2), 106-119. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/jgttr/issue/60209/874062> adresinden 10.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Gülbahar, Y. (2012). E-Öğrenme ortamlarında katılımcıların hazır bulunuşluk ve memnuniyet düzeylerinin ölçülmesi için ölçek geliştirme çalışması. *Journal of Faculty of Educational Sciences*, 45(2), 119-137. <https://toad.halileksi.net/olcek/e-ogrenme-surecine-iliskin-hazir-bulunusluk-ve-beklenti-olcegi> adresinden 10.07.2020 tarihinde erişilmiştir.

- Ilgaz, H., & Gulbahar, Y. (2015). A snapshot of online learners: e-readiness, e-satisfaction, and expectations. *International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 16(2), 171-187. <https://doi.org/10.19173/irrodl.v16i2.2117> adresinden 10.07.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Karakaş, M. (2020). Covid-19 salgınının çok boyutlu sosyolojisi ve yeni normal meselesi. *İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Dergisi*, 40, 541-573. <https://doi.org/10.26650/SJ.2020.40.1.0048> adresinden 4.12.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Karaođlan-Yılmaz, F. G., Yılmaz, R. ve Teker, N. (20-22 Mayıs, 2014). Çevrimiçi öğrenmeye dayalı uzaktan eğitimde öğrenci doyumunu ile çeşitli değişkenler arasındaki ilişki [Sempozyum]. Ferhan Odabaşı (Başkan), *2nd International Instructional Technologies & Teacher Education Symposium (ITTES)* içinde. Afyonkarahisar, Türkiye.
- Khan, J., & Iqbal, M. J. (2016). Relationship between student satisfaction and academic achievement in distance education: A case study of AIOU Islamabad. *FWU Journal of Social Sciences*, 10(2), 137-145. <https://www.proquest.com/openview/fb6bdf4e380fed4d60053cd0385831fe/1?pq-origsite=gscholar&cbl=55194> adresinden 20.07.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Kıranlı-Güngör, S. (2021). Dünyada ve Türkiye’de uzaktan yükseköğretim. R. Küçükali (Ed.), *Eğitim Felsefesi* içinde (ss. 327-356). Anı.
- Kırmızı, O. (2015). The influence of learner readiness on student satisfaction and academic achievement in an online program at higher education. *Turkish Online Journal of Educational Technology (TOJET)*, 14(1), 133-142. <https://eric.ed.gov/?id=EJ1057353> adresinden 21.07.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Koçdar, S., Karadeniz, A., Bozkurt, A. ve Büyük, K. (2017). Açık ve uzaktan öğrenmede sorularla zenginleştirilmiş etkileşimli video kullanımı. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(2), 93-113. <https://doi.org/10.17494/ogusbd.371441> adresinden 12.05.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Korkmaz, Ö., Çakır, R. ve Tan S. S. (2015). Öğrencilerin e-öğrenmeye hazır bulunuşluk ve memnuniyet düzeylerinin akademik başarıya etkisi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)*, 16(3), 219-241. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/kefad/issue/59449/854082> adresinden 21.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Kuloğlu, M. E. (2020). Uzaktan eğitim öğrencilerinin akademik başarıları, başarı motivasyonları ve can sıkıntıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Akademik Platform Eğitim ve Değişim Dergisi*, 3(1), 48-60. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/apjec/issue/54248/703782> adresinden 15.02.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Kumar, S. P. (2021). Impact of online learning readiness on student’s satisfaction in higher educational institutions. *Journal of Engineering Education Transformations (Special Issue)*, 34, 64-70. <https://doi.org/10.16920/jeet/2021/v34i0/157107> adresinden 20.04.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Malkawi, E., Bawaneh, A. K., & Bawa'aneh, M. S. (2021). Campus off, education on: UAEU students’ satisfaction and attitudes towards e-learning and virtual classes during Covid-19 pandemic. *Contemporary Educational Technology*, 13(1), 1-14. <https://doi.org/10.30935/cedtech/8708> adresinden 23.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Marlina, E., Tjahjadi, B., & Ningsih S. (2021). Factors affecting student performance in e-learning: A case study of higher educational institutions in Indonesia. *The Journal of Asian Finance, Economics and Business*, 8(4), 993-1001. <https://doi.org/10.13106/jafeb.2021.vol8.no4.0993> adresinden 23.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. Sage.
- Nayci, Ö. (2021). Online learning readiness of associate degree students and their experiences regarding online learning process. *International Journal of Eurasian Education and Culture*, 6(12), 235-285. <https://doi.org/10.35826/ijoecc.324> adresinden 24.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Osmani, F. (2021). Analysis of students’ satisfaction with virtual education in Medical Science University during the pandemic outbreak of Covid-19. *International Journal of Assessment Tools*

- in *Education*, 8(1), 1-8. <https://doi.org/10.21449/ijate.854675> adresinden 25.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Ozturk, D. S., Ozturk, F., & Ozen, R. (2018). The relationship between prospective teachers' readiness and satisfactions about web-based distance education. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 19(1), 147-162. <https://doi.org/10.17718/tojde.382791> adresinden 10.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Özdemir, A. ve Sarıcan, E. (2020). Sınıf öğretmeni adaylarının uzaktan eğitim derslerindeki akademik başarıları üzerine karma bir araştırma. *International Journal of Field Education*, 6(1), 57-78. <https://doi.org/10.32570/ijofe.684609> adresinden 12.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Rafique, G. M., Mahmood, K., Warraich, N. T., & Rehman, S. U. (2021). Readiness for online learning during Covid-19 pandemic: A survey of Pakistani LIS students. *The Journal of Academic Librarianship*, 47(3), 1-10. <https://doi.org/10.1016/j.acalib.2021.102346> adresinden 6.06.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Saeed, N., Zare, H., Sarmadi, M. R., & Safarpour, A. R. (2012). Studying the relationship of learning models in virtual education with satisfaction and academic achievement. *American Journal of Scientific Research*, 61, 148-162. https://www.researchgate.net/publication/225376974_Studying_the_Relationship_of_Learning_Models_in_Virtual_Education_with_Satisfaction_and_Academic_Achievement adresinden 12.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Sangster, A., Stoner, G., & Flood, B. (2020). Insights into accounting education in a Covid-19 world. *Accounting Education*, 29(5), 431-562. <https://doi.org/10.1080/09639284.2020.1808487> adresinden 4.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Satuti, J. R., Sunaryanto, & Nuris, D. M. (2020). Does student satisfaction mediate the correlation between e-learning service quality, academic engagement, and academic achievement? *Journal of Accounting and Business Education*, 5(1), 38-53. <https://doi.org/10.26675/jabe.v5i1.12699> adresinden 5.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Selim, H. M. (2007). Critical success factors for e-learning acceptance: Confirmatory factor models. *Computers & Education*, 49(2), 396-413. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2005.09.004> adresinden 15.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Sezgin, S. (2021). Acil uzaktan eğitim sürecinin analizi: Öne çıkan kavramlar, sorunlar ve çıkarılan dersler. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(1), 273-296. <https://doi.org/10.18037/ausbd.902616> adresinden 20.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Sumarna, N., Kansil, Y., & Hamid, R. (2020, May). *The influence of online learning platform models during the Covid-19 outbreak on college student satisfaction levels in Southeast Sulawesi* [Paper presentation]. Proceeding International Webinar on Education, Indonesia. <http://journal.um-surabaya.ac.id/index.php/Pro/article/view/5954> adresinden 21.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Sungur, O. (2016). Korelasyon analizi. Ş. Kalaycı (Ed.), *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri* içinde (ss. 116-127). Asil.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2012). *Using multivariate statistics*. (6th ed.). Pearson Education.
- Tatlı, A. (2018). *Çevrimiçi çoklu öğrenme ortamlarında öğrenmeyi etkileyen bazı bilişsel özellikler ve akademik başarıyla ilişkisi*. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Hacettepe Üniversitesi. <http://www.openaccess.hacettepe.edu.tr:8080/xmlui/handle/11655/5851> adresinden 12.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Telli-Yamamoto, G., & Altun, D. (2020). Coronavirüs ve çevrimiçi (online) eğitimin önlenemeyen yükselişi. *Üniversite Araştırmaları Dergisi*, 3(1), 25-34. <https://doi.org/10.32329/uad.711110> adresinden 4.12.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Terzi, D., Akalın, R. ve Erdal, B. (2020). Covid-19 salgının sağlık alanındaki öğrencilerin eğitime etkisi: Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu örneği. *Namık Kemal Tıp Dergisi*, 8(3), 279-287. <https://doi.org/10.37696/nkmj.751961> adresinden 21.05.2021 tarihinde erişilmiştir.

- Tossy, T. (2017). Measuring the impacts of e-learning on students' achievement in learning process: An experience from Tanzanian Public Universities. *The Online Journal of Distance Education and e-Learning*, 5(2), 61-68. <https://www.tojdel.net/journals/tojdel/articles/v05i02/v05i02-08.pdf> adresinden 3.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Tsay, H-H. C., Kofinas, A., & Luo, J. (2018). Enhancing student learning experience with technology-mediated gamification: An empirical study. *Computers & Education*, 121, 1-7. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2018.01.009> adresinden 9.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Tuysuz, C., & Ugulu, I. (2021). Determination of the satisfaction levels of prospective teachers regarding the e-learning application during the coronavirus pandemic. *European Journal of Education Studies*, 8(3), 119-134. <https://doi.org/10.46827/ejes.v8i3.3623> adresinden 28.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Türkmen, B., Aşçı, Y. ve Uğur-Zor, E. (2020). Covid-19 sosyal izolasyon döneminde meslek yüksekokulu öğrencilerinin e-öğrenmeye hazırbulunuşluk düzeylerinin incelenmesi: Çaycuma Meslek Yüksekokulu örneği. *The Journal of International Social Research*, 72(13), 691-700. <https://doi.org/10.17719/jisr.10821> adresinden 21.05.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Ukut, I. I. T., & Krairit, D. (2019). Justifying students' performance. *Interactive Technology and Smart Education*, 16(1), 18-35. <https://doi.org/10.1108/ITSE-05-2018-0028> adresinden 3.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Uyar, A. ve Karakuyu, A. (2020). Meslek yüksekokulu öğrencilerinin e-öğrenmeye yönelik hazırbulunuşlukları. *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 7(60), 2905-2914. <https://doi.org/10.26450/jshsr.2119> adresinden 12.02.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Wang, C. H., Shannon, D. M., & Ross, M. E. (2013). Students' characteristics, self-regulated learning, technology self-efficacy, and course outcomes in online learning. *Distance Education*, 34(3), 302-323. <https://doi.org/10.1080/01587919.2013.835779> adresinden 13.02.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Wei, H. C., & Chou, C. (2020). Online learning performance and satisfaction: Do perceptions and readiness matter? *Distance Education*, 41(1), 48-69. <https://doi.org/10.1080/01587919.2020.1724768> adresinden 14.02.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Yavuzalp, N. ve Bahcivan, E. (2021). A structural equation modeling analysis of relationships among university students' readiness for e-learning, self-regulation skills, satisfaction, and academic achievement. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*, 16(1), 1-17. <https://doi.org/10.1186/s41039-021-00162-y> adresinden 3.06.2021 tarihinde erişilmiştir.
- Yavuzalp, N. ve Özdemir, Y. (2020). Öz-düzenlemeli çevrimiçi öğrenme ölçeğini Türkçe'ye uyarlama çalışması. *Yükseköğretim Dergisi*, 10(3), 269-278. <https://doi.org/10.2399/yod.19.512415> adresinden 28.08.2022 tarihinde erişilmiştir.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2018). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (11. Baskı). Seçkin.
- Yıldırım, D. (2018). *Uzaktan eğitim öğrencilerinin akademik başarıları, etkileşim ve gezinme örüntülerinin ilişkisel çözümlenmesi*. [Yayımlanmamış doktora tezi]. Hacettepe Üniversitesi. <http://www.openaccess.hacettepe.edu.tr:8080/xmlui/handle/11655/5743> adresinden 3.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Yıldız, E. (2016). *Çevrimiçi ortamlarda uzaktan eğitim öğrencilerinin topluluk hissi, akademik başarı ve katılımları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. (Yayın No. 456604) [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ondokuz Mayıs Üniversitesi. YÖK Ulusal Tez Merkezi. <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi/> adresinden 9.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Yılmaz, R. (2017). Exploring the role of e-learning readiness on student satisfaction and motivation in flipped classroom. *Computers in Human Behavior*, 70, 251-260. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2016.12.085> adresinden 9.09.2020 tarihinde erişilmiştir.
- Yılmaz, R., Sezer, B. ve Yurdugül, H. (2019). Üniversite öğrencilerinin e-öğrenmeye hazır bulunuşluklarının incelenmesi: Bartın Üniversitesi örneği. *Ege Eğitim Dergisi*, 20(1), 180-195. <https://doi.org/10.12984/egeefd.424614> adresinden 17.08.2020 tarihinde erişilmiştir.

- YÖK. (2020a). YÖK Koronavirüs (Covid-19) bilgilendirme notu-1. https://www.yok.gov.tr/Sayfalar/Haberler/2020/coronavirus_bilgilendirme_1.aspx adresinden 15 Ağustos 2021 tarihinde erişilmiştir.
- YÖK. (2020b). Basın açıklaması. <https://www.yok.gov.tr/Sayfalar/Haberler/2020/universitelerde-uygulanacak-uzaktan-egitime-iliskin-aciklama.aspx> adresinden 16.08.2020 tarihinde erişilmiştir.
- YÖKAK. (2020a). Pandemi döneminde uzaktan eğitim. <https://portal.yokak.gov.tr/makale/pandemi-doneminde-uzaktan-egitim/> adresinden 31.03.2021 tarihinde erişilmiştir.
- YÖKAK. (2020b). Günümüz ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir uzaktan eğitim sistemi için bazı anahtar özellikler. <https://portal.yokak.gov.tr/makale/gunumuz-ihtiyaclarina-cevap-verebilecek-bir-uzaktan-egitim-sistemi-icin-bazi-anahtar-ozellikler/> adresinden 15.08.2021 tarihinde erişilmiştir.

EXTENDED SUMMARY

Introduction

The COVID-19 pandemic has given rise to a global crisis in the field of education. Hence, many countries all over the world have had to temporarily suspend face-to-face education at schools and universities (Emin, 2020). In Turkey, the first time that face-to-face education was officially suspended for 3 weeks in all higher education institutions was as of 16th of March 2020 (Council of Higher Education, 2020a). Then as of 23rd of March 2020, it was decided to conduct any educational courses remotely through online platforms (Council of Higher Education, 2020b). The teaching activities carried out during period are called "emergency remote teaching" or "state of emergency remote teaching" (Turkish Higher Education Quality Council, 2020a). Organizing emergency remote teaching activities in a way that it will adapt to online learning environment necessitates readiness in every sense from the management of educational institutions to educators, from instructional content to teaching methods, and requires a serious preparation process (Kıranlı-Güngör, 2021). However, with the COVID-19 pandemic, it has been observed that educational institutions, educators, and students are unprepared to ensure the continuity of education in many countries (Bıyıklı & Özgür, 2021; Bozkurt & Sharma, 2020; Sangster et al., 2020; Sezgin, 2021). In addition, whether students are ready to get accomplished in online learning environment is among the controversial issues that still need to be investigated (Alipio, 2020). So as to determine whether online learning can provide academic achievement, it is also significant to investigate students' satisfaction and motivation (Baber, 2020).

It is stated that distance education will take place "at the very heart of higher education" after the pandemic (Turkish Higher Education Quality Council, 2020b). Moreover, it is specified that all educational institutions and individuals should be prepared for the "new normal" since teaching activities which will not be "the same as before" in the future (Erkut, 2020, p. 129). Therefore, in the new normal, online learning readiness of educational institutions, educators, and students becomes more of an issue in terms of the enhancing quality of education and the satisfaction and academic achievement of students. In this context, the purpose of this study is to investigate the relationship among associate degree students' online learning readiness, satisfaction and academic achievement levels taking English I course. For this purpose, the research questions were determined as follows:

- What are students' online learning readiness levels?
- What are students' satisfaction levels in online learning environment?
- What are students' academic achievement levels in English I course?
- Is there a correlation between students' online learning readiness and satisfaction levels?

- Is there a correlation between students' online learning readiness levels and academic achievement in English I course?
- Is there a correlation between students' satisfaction levels in online learning environment and academic achievement in English I course?
- What are students' views on online learning environment?

Method

The study was conducted with the exploratory sequential design, one of the mixed method research designs. In the study, quantitative data were collected with the correlational model. When collecting qualitative data, phenomenological approach was used. The study group was comprised of 505 associate degree students receiving education at a Vocational School of a foundation university in the fall semester of 2020-2021 academic year. The data of the study were gathered through the personal information forms, "University Students E-Learning Readiness Scale" and "E-Satisfaction Scale". The quantitative data analysis was carried out using IBM SPSS Statistics 25.0 program. In data analysis, descriptive statistics such as frequency, percentage, arithmetic mean, and standard deviation were used. To investigate the relationship between dependent variables, Pearson Product-Moment Correlation Coefficient was calculated. The qualitative data constituting the second stage of the study were analyzed through descriptive analysis.

Findings

To begin with, depending upon the results of this study, it was concluded that students' online learning readiness and satisfaction levels were high in the overall scale, and their academic achievement was at a good level. Moreover, a very strong positive correlation was found between students' readiness and satisfaction. Yet, no significant correlation was found between students' readiness and academic achievement, and their satisfaction and academic achievement. Eventually, when students' views were evaluated regarding their online learning readiness, it was determined that students could use the learning management system easily, and access course materials comfortably. Then it was concluded that students' self-directed learning skills could make a significant contribution to their online learning readiness. Upon examining their satisfaction in online learning environment, it was identified that students were generally satisfied with online learning environment. Especially, their communication and interaction with the instructor increased their academic participation and satisfaction, and the use of discussion forums as a communication instrument was a significant factor in terms of students' satisfaction. When examined in terms of their academic achievement, it was concluded that provided the lessons were conducted synchronously and they could be more enjoyable, the academic achievement of the students would be better.

Discussion, Conclusion, and Recommendations

Students' online learning readiness and satisfaction levels are high in the overall scale, and their academic achievement is at a good level. There is a very strong positive correlation between students' readiness and satisfaction. There is no significant correlation between students' readiness and academic achievement, and their satisfaction and academic achievement. Eventually, students generally have positive opinions about online learning environment. Some of them can be stated as follows: the ability to use the learning management system easily, accessing course materials comfortably, being satisfied with the teaching processes of the lecturer, and the use of discussion forums increasing academic participation. As students' availability of Internet access increases, so do their readiness levels. Students who do not have Internet access can be supported by their universities. Such as the EBA Support Points established by the Ministry of National Education, similar support points may be established by the Council of Higher Education in order to provide Internet access to

students. English I course, a compulsory course in higher education programs, may be conducted synchronously. So as to increase students' motivation in online learning environment, educators can use gamification platforms. In-service training may be provided with course design workshop programs on the use of cloud-based online learning authoring tools such as iSpring Suit and isEazy by universities so that faculty members can prepare more interactive and professional courses.

This study is limited to associate degree students receiving education at a Vocational School of a foundation university in the fall semester of 2020-2021 academic year and taking English I course. Therefore, qualitative, and mixed method research can be designed by researchers for different learning levels associated with students' online learning readiness, satisfaction, and academic achievement. The relationship among students' online learning readiness, satisfaction and academic achievement can be reinvestigated in different online courses. Regression analysis may be conducted to determine the predictors of the factors affecting students' online learning readiness, satisfaction, and academic achievement. Besides, researchers may use structural equation modeling in which student's online learning readiness, satisfaction, interaction, motivation, and academic achievement are considered together.